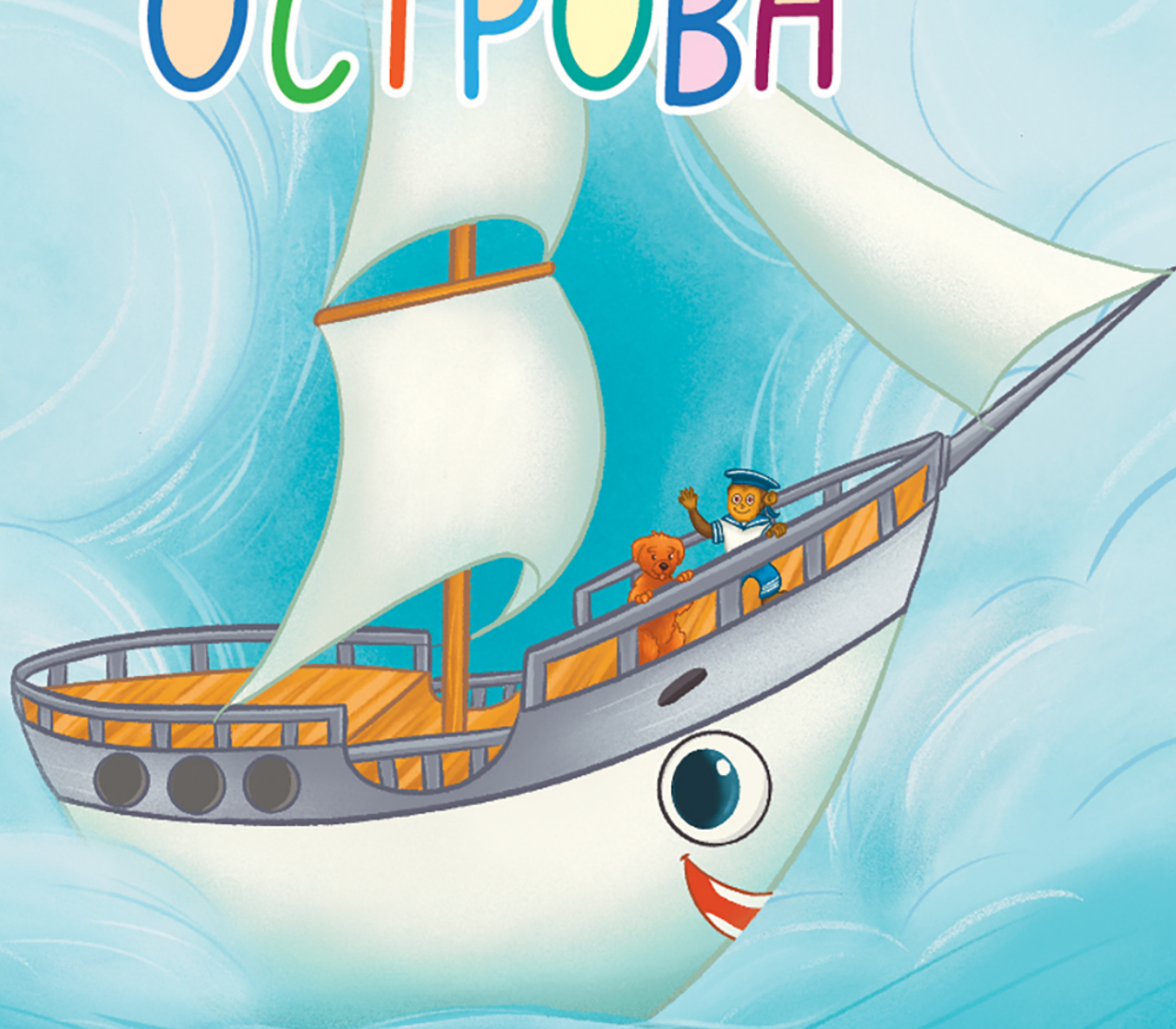

**Як урятуватися з
Безнадійного острова.
Повість-казка на морську
тематику**

КУПИТИ

У Дивопорту оголошена стоденна спортивна регата. Змагатимуться досвідчені вітрильники і... боязкий, непоказний кораблик на ім'я Надійний. Жартома, а може, й злостиво, його називають безНадійним! Що ж тепер чекатиме на нього в бурхливому океані, далеко від затишної бухти? Відомо ж: долю корабля визначає його назва! Важкими виявляться перегони для недосвідченого вітрильника і його команди, песика та мавпочки. Але якщо ти не втрачаєш надії й за найскрутніших обставин виявляєш сміливість і винахідливість, то не страшні тобі ні бурі, ні гігантські водокрути, ні зажерливі пірати, ні навіть те, що бундючні суперники не сприймають тебе серйозно...

ЯК УРЯТУВАТИСЯ З БЕЗНАДІЙНОГО ОСТРОВА

НАПИСАЛА СВІТЛАНА АМАН
НАМАЛЮВАЛА ОЛЕНА ТАРАНЕНКО

ЯК УРЯТУВАТИСЯ З БЕЗНАДІЙНОГО ОСТРОВА

Повість-казка

НАПИСАЛА СВІТЛАНА АМАН
НАМАЛЮВАЛА ОЛЕНА ТАРАНЕНКО

Аман Світлана

Як урятуватися з Безнадійного острова : повість-казка / Світлана Аман ; іл. Олени Тараненко. — Тернопіль : Видавництво Богдан, 2023. — 88 с. : іл.

ISBN 978-966-10-8723-0

У Дивопорту оголошена стоденна спортивна регата. Змагатимуться досвідчені вітрильники і... боязкий, непоказний кораблик на ім'я Надійний. Жартома, а може, й злостиво, його називають безНадійним! Що ж тепер чекатиме на нього в бурхливому океані, далеко від затишної бухти? Відомо ж: долю корабля визначає його назва!

Важкими виявляться перегони для недосвідченого вітрильника і його команди, песика та мавпочки. Але якщо ти не втрачаєш надії й за найскрутніших обставин виявляєш сміливість і винахідливість, то не страшні тобі ані бурі, ані гігантські водокрути, ані зажерливі пірати, ані навіть те, що бундючні суперники не сприймають тебе серйозно...

Пан Тюлень оголошує навколосвітню регату

Хтось, може, думає собі, що кораблі — це просто бездушна техніка, та й усе. Тільки й того, що плавають, а точніше — ходять морями-океанами. Але ви в жодному разі не вірте цим словам! Той, хто таке стверджує, анічогісінько не знає про кораблі! Ані що вони бачать на своєму шляху, ані в які пригоди потрапляють, ані що одне одному переказують.

Адже кораблі спілкуються між собою. Гудками, свистками, ударами в дзвони. Завдяки корабельній мові світом і рознеслася ця неймовірна історія, що сталася на півночі Чорного моря.

У Дивопорту!

Керує Дивопортом справжнісінький морський тюлень. Так-так, саме тюлень! Як то трапилося, що рибалка холодних широт Арктики став мешканцем Чорного моря? Усе через крижану воду! В ній арктична тварина застудила ласти. Білий ведмідь, знаний лікар льодового краю, порекомендував бідоласі відвідати курорти південних морів. Отак, щоб подолати недугу, тюлень перебрався до привітних і сонячних українських берегів. Коли ж оздоровився, то вже не захотів покидати приємні теплі води Чорного моря, залишився тут назавжди, ще й родину перевіз. Згодом побудував Дивопорт, і в ньому швидко знайшли пристань різноманітні судна. Ластоногого кораблі величають Паном Тюленем, а він пишається цим і гордо носить солом'яний капелюх, щоб південне сонце ненароком не напекло голову.

Одного разу Пан Тюлень відчинив вікно свого робочого кабінету і діловито оглянув причали. Біля вантажних суден метушилися проворні мавпи: зносили на берег великі й малі лантухи та ящики, а спорожнілі судна наповнювали новим вантажем. Із круїзних лайнерів, схожих на багатоповерхові будинки, сходили щасливі пасажири. Їхні місця займали нові охочі подорожувати.

Пан Тюлень вдовольнився побаченим. Та ось його погляд зупинився

на вітрильниках, і він одразу засумував. Лише вони нічим не були зайняті й сонливо погойдувалися біля кам'яного берега.

Власник порту почухав потилицю й замислився: чим же їх розважити?

Зненацька його осяяло: «Я проведу в Дивопорту вітрильну регату!»

Не роздумуючи довго над цією ідеєю, він висунувся з вікна і прокричав у гучномовець:

— Агов! Вітрильники! Хто наважиться змагатися у навколосвітній регаті?

Голос Пана Тюленя привернув увагу всіх: судна і мешканці порту завмерли, прислухалися.

— Оголошую стоденну вітрильну регату. Переможець отримає золотий кубок і почесне звання — «Підкорювач морів та океанів», — повідомив власник порту. Він поклав на підвіконня рупор і взяв бінокль, щоб краще розгледіти, як на всіх подіяло його несподіване оголошення.

Дивопорт загомонів: усі підхопили новину і вже жваво про неї загомоніли. Давно вже нічого цікавого тут не відбувалося. Життя вітрильників було одноманітним — а вони ж бажали вирватися на волю, помандрувати безкрайними водними просторами. Нарешті з'явилася така можливість!

— За сто днів довкола світу?! Пхе! То для мене не проблема. Навіть за вісімдесят упораюся й доведу всім, що найкращий тут — я! — вихвалявся молодий двощогловий бриг Альбатрос.

— Чого це ти найкращий? Не кажи гоп, доки не перескочиш. Золотий кубок буде моїм! — не менш самовпевнено заявив напрочуд схожий на Альбатроса Буревісник.

— Якщо Пан Тюлень влаштовує змагання, то це означає, що на повернення своїх найкращих яхт, які безвісти зникли пів року тому, він уже не сподівається, — повідав молодим суднам старий фрегат Морський Лев.

Фрегат розповів бригам, що раніше у Дивопорту «Підкорювачами морів та океанів» були Легіт із Веселкою. Саме їхні імена останніми прописані на золотому кубку. Яхти брали участь у навколосвітніх перегонах і одночасно перетнули фінішну лінію. Встановлений ними рекорд ще ніхто не побив.

— Тепер відважних вітрильників немає. Але ж хтось має підхопити естафету. Я також готовий довести всім, що гідний перемоги. Старий трищогловий фрегат зарано списувати на металобрухт! — пробасив Морський Лев.

Вітрильники забажали змагатися між собою. Усі інші судна, а також мешканці припортового містечка вітали сміливців, обіцяли вболівати за них. Усім відомо: на учасників перегонів чекає довга дорога, а подорож морями-океанами може бути вкрай небезпечною.

Пан Тюлень тішився, його вітрильники нарешті пожвавішали, у них з'явився інтерес до пригод. Власник порту в блокнот записав імена трьох кораблів, покликав до кабінету помічників, дав їм розпорядження стосовно перегонів. Із цієї хвилини розпочалася серйозна підготовка до стоденної вітрильної регати.

Юний вітрильник кидає виклик досвідченим кораблям

Розмову двох бригів і фрегата вітер поніс у віддалену бухту. Там був причал маленького однощоглового вітрильника і старенького рибальського човна. Кораблика засмутило й обурило почуте.

— Про що ці зазнайкуваті кораблі базікають? Легіт і Веселка обов'язково повернуться додому! Я ж на них чекаю, — юний вітрильник розгнівався, спересердя завів двигун і загатив об воду лопатями гвинта.

Старенький рибальський човер добре розумів його обурення. Адже йшлося про батьків суденця. Кораблик не змирився з тим, що всі довкола вже вважають його сиротою. Тож щодня вдивляється в море, мріючи, що на обрії ось-ось забілюють вітрила тата й мами.

Ночами в його віконцях горить світло аби батьки за будь-якої погоди знайшли дорогу до рідної гавані. Кораблик добре пам'ятає, як одного ранку, а це було восени, тато з мамою попрощалися з ним, пообіцяли швидко виконати завдання Пана Тюленя й повернутися додому. Рибальському човнові довірили наглядати за синочком до їхнього повернення.

Власник Дивопорту відрядив яхти у далеку ділову подорож. Доручив доправити різдвяні подарунки малечі з островів у Карибському морі. Обидва судна із завданням швидко впоралися. Панові Тюленю та корабликові рацією сповістили про те, що вирушають у зворотну дорогу, — однак у рідну гавань й досі не повернулися.

Ніхто не відає, куди зникли яхти. Одні кораблі кажуть, що Легота й Веселку потопив могутній зимовий ураган. Інші вважають, що вони розбилися об гострі скелі. А хтось навіть припускає, що Легіт і

Веселка заблукали між кутами Бермудського трикутника...

Ухиляючись від бризок, які на всі боки розліталися від розсердженого кораблика, рибальський човен заговорив:

— Може б, ти теж взяв участь у регаті?

— Я?! Я ж ніколи не полишав бухти, не виходив у відкрите море. Ти ж про це добре знаєш, — малий перестав бити лопатями об воду і здивовано глянув на човна.

— Не біда. Для тебе навколосвітня регата стане гарною нагодою втекти звідси і самому відшукати батьків.

— Не хочу звідси тікати. Мені й тут добре. Я ж зовсім не знаю моря! Ще потону... Відпливу подалі від берега і тільки — бульк! Шубовсть під воду! І все... Мене нема! — сердився на човна кораблик.

— Ну чого одразу потонеш? Що це ти вигадав?

Кінець безкоштовного уривку. Щоби читати далі, придбайте, будь ласка, повну версію книги.

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ